

Dosarul nr. 2ra-991/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. V. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Buhnaci, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

8 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul General al Poliției

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului General al
Poliției împotriva lui Gheorghe Popa cu privire la încasarea cheltuielilor suportate
pentru dezvoltare profesională și la

cererea reconvențională a lui Gheorghe Popa împotriva Inspectoratului
General al Poliției cu privire la încasarea plăților salariale restante, repararea
prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva deciziei din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Gheorghe Popa, admis apelul declarat de Inspectoratul
General al Poliției, casată parțial hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătoriei
Chișinău sediul Centru și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 23 februarie 2018, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Popa cu privire la încasarea cheltuielilor
suportate pentru dezvoltare profesională.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul Inspectoratului General al
Poliției nr. 838 ef. din 1 decembrie 2015, Gheorghe Popa a fost numit în funcția de
ofițer de sector interimar al Sectorului de poliție nr. 5 (str. Vîrnav 1) al
Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de poliție a municipiului Chișinău a
Inspectoratului General al Poliției.

La 2 decembrie 2015, în temeiul dispoziției Inspectoratului General al Poliției
nr. 34/3-428, Gheorghe Popa a fost delegat la cursurile de formare profesională
inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” al Ministerului Afacerilor Interne,
pentru perioada 7 decembrie 2015 – 11 martie 2016.

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 464 ef. din 19 octombrie
2017, în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea privind funcționarul public

cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, a fost încetat serviciul și contractul individual de muncă cu pârâtul, la cererea personală.

Având în vedere prevederile art. 17 alin. (1), (5) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct. 1, 3, 6 subpct.1) din Anexa nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitate în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, a relevat reclamantul că la 1 decembrie 2015, pârâtul a semnat angajamentul nr. 1058 al funcționarului public (inclusiv cu statut special) privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, conform căruia s-a obligat după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne cu o durată de 90 zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe o perioadă de 2 ani.

Astfel, conform angajamentului, pârâtul s-a obligat să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legislației în vigoare, în cazul în care nu va activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor menționate, întreaga perioadă specificată în angajament.

Deoarece Gheorghe Popa nu a activat în Ministerul Afacerilor Interne întreaga perioadă specificată în angajament după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională, pentru a încerca soluționarea litigiului apărut pe cale extrajudiciară, la 27 noiembrie 2017, acesta a fost somat referitor la restituirea benevolă și imediată a cheltuielilor suportate de către Inspectoratul General al Poliției pentru dezvoltarea profesională în sumă de 14 563 de lei, sumă achitată lui Gheorghe Popa cu titlul de salariu din contul Inspectoratului General al Poliției, însă a refuzat achitarea fără a prezenta motivele.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 512-514, 572 Cod civil, Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și Anexei nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitate în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” din Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, art. 39, 166, 167, 206 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul lui Gheorghe Popa în beneficiul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 14 563 de lei, care este constituită din cheltuielile suportate pentru dezvoltare profesională.

La 11 februarie 2019, Gheorghe Popa a depus cerere reconvențională împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea plăților salariale restante, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că la 1 decembrie 2015, prin ordinul nr. 838 ef. a fost angajat în cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău, în funcția de ofițer de sector interimar al sectorului de poliție nr. 5.

Prin dispoziția nr. 34/3-428 din 2 decembrie 2015 cu privire la delegare la cursurile de formare profesională inițială, a fost delegat la cursuri de formare

profesională inițială în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI pentru perioada de 7 decembrie 2015 – 11 martie 2016.

A comunicat că în decursul acestor 3 luni, a fost detașat pentru perioada 9 ianuarie 2016 – 31 ianuarie 2016, pentru desfășurarea stagiului de practică în cadrul IP Centru al DP mun. Chișinău.

La 7 decembrie 2015, a semnat contractul individual de muncă nr. 10818, angajator fiind Ministerul Afacerilor Interne, fiind angajat în calitate de ofițer de sector al Sectorului de poliție nr. 5 (str. Vîrnav 1), ulterior, în baza raportului depus la 12 ianuarie 2016, a fost transferat în calitate de Ofițer de Urmărire al SUP a IP Centru a DP mun. Chișinău.

La 19 octombrie 2017, prin ordinul nr. 464 ef. al șefului adjunct al IGP, raportul de muncă a fost încetat, pe motiv de demisie.

Astfel, a subliniat că a activat în cadrul Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chișinău al Inspectoratului General de Poliție o perioadă de 1 an și 11 luni.

A precizat că potrivit pct. 8 din contractul individual de muncă nr. 10818 din 7 decembrie 2015, încheiat între părțile litigante, durata săptămânii de lucru este de 40 ore.

La fel, art. 100 alin. (1) Codul muncii, stabilește că durata zilnică normală de muncă este de 8 ore și alin. (3) stabilește durata de 40 ore per/săptămână.

Conform Capitolului VII secțiunea 6 din Instrucțiunea referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției al MAI, lângă unitățile de gardă ale IGP al MAI, conducătorul acestora în conformitate cu graficul respectiv, constituie zilnic grupul sau, în dependență de situația operativă, mai multe grupuri operative și de urmărire penală, care activează pe parcursul a 24 de ore, în următoarea componență: ofițerul de urmărire penală-superior al grupului, ofițerul de investigații, inspectorul de sector, specialistul criminalist, inspectorul serviciului supraveghere transport și circulație rutieră, după caz, și alți angajați ai organelor de poliție.

Așadar, contrar prevederilor Codului muncii, dar și contractului individual de muncă a fost obligat să presteze muncă câte 24 ore pe zi.

Totodată, a obiectat că i-a fost încălcat și dreptul lui de a fi remunerat pentru munca sa, or nu a fost remunerat pentru orele de muncă ce depășeau 8 ore pe zi și 40 ore pe săptămână.

A mai notat că a fost implicat, în nenumărate rânduri, și în activitatea de menținere a ordinii publice.

Astfel, munca suplimentară, după caz și în zilele de odihnă, s-a realizat sub două forme.

Cel mai des angajatorul supunea la munca suplimentară și anume, 24 ore per/zi atunci când era în serviciul diurn, iar pe parcursul a unui an și 11 luni de câteva ori pe lună era implicat în serviciu a câte 24 ore de muncă continuă.

Aflarea lui în serviciu înseamnă preluarea postului în serviciul diurn de la ora 08:00 dimineata până la aceeași oră a doua zi, în acest interval de timp dânsul recepționa toate sesizările cetățenilor, înregistra materialul procesual corespunzător și se deplasa la locul săvârșirii infracțiunii, în caz de chemare și efectua acțiuni de urmărire penală care nu sufereau amânare.

A explicat că încălcarea gravă a drepturilor lui nu se atestă doar prin impunerea la munca peste program contrar legislației, dar și prin neplata acestei munci efectuate, cele 16 ore de muncă pe zi în timpul săptămânii de luni-vineri nu au fost achitate niciodată, iar în zilele de sâmbătă - duminică nu au fost achitate 24 ore de muncă efectuate în cadrul serviciului diurn.

Conform foilor de achitare a salariului se confirmă că pentru toate zilele săptămânii sunt incluse câte 8 ore pentru fiecare zile de luni până vineri, iar munca în zilele de sâmbătă, duminică rămânând neachitată.

Astfel, suma inclusă în calitate de salariu neachitat pentru orele implicate în grupe operativă, constituie 26 456,48 de lei și respectiv, 1 800 de lei, iar în total 28 256,48 de lei.

A doua modalitate prin care a muncit, fără să-i fi fost calculat și achitat salariul este implicarea la asigurarea ordinii publice în timpul liber (sâmbătă și/sau duminică) și sărbători.

Prin anexa la dispoziția eliberată de către IP Centru nr. 46 din 24 octombrie 2016 cu privire la implicarea în MOP pe parcursul desfășurării alegerilor Președintelui Republicii Moldova din 30 octombrie 2016, ce constituie o zi de duminică, dânsul a fost implicat pe un termen de 40 ore, 24 ore înaintea zilei de alegeri, pentru păzirea buletinelor de vot și asigurarea ordinii publice în încăperile unde urmau să fie efectuate alegerile, 16 ore asigurarea ordinii publice în ziua votării până la deplasarea comisiei de votare la sediul Primăriei Municipale.

Prin planul cu privire la organizarea și asigurarea ordinii publice pe parcursul vizitei de lucru în Republica Moldova a lui Dimitrii Rogozin, Viceprim-ministru al Federației Ruse în perioada de 5 - 6 iulie 2016, de asemenea, a fost implicat la menținerea ordinii publice.

Zilele respective au fost în cursul săptămânii și au fost ore când a fost asigurată menținerea ordinii publice și peste programul de muncă. Orele respective nu au fost incluse în ore de lucru și respectiv, nu au fost achitate.

Prin dispoziția nr. 85 din 13 mai 2017 cu privire la asigurarea ordinii și securității publice pe parcursul desfășurării întrunirilor în mun. Chișinău, la 14 mai 2017, într-o zi de duminică, orele muncite suplimentar nefiind achitate.

Prin dispoziția nr. 110 din 9 iunie 2017 cu privire la asigurarea ordinii și securității publice pe parcursul desfășurării întrunirii în mun. Chișinău, la 11 iunie 2017, a fost implicat în serviciu pentru menținerea ordinii publice, orele de muncă suplimentare nefiind achitate.

Totodată, a relatat că în fiecare zi, ziua de muncă se prelungea până aproximativ la orele 18:00, uneori chiar mai mult, care se finisa de fiecare dată cu o ședință. Uneori, ziua de muncă, începându-se chiar de la orele 07:00, orele de muncă suplimentare a căroră angajatorul nu le-a dus evidența.

În rezultat, pentru orele de muncă prestate suplimentar celor indicate în contractul individual de muncă, cât și în fișa postului, urma a fi remunerat suplimentar, fapt care însă nu s-a produs, iar, în rezultat, dânsul nu a beneficiat de plata salariului în mărime cuvenită, fiindu-i astfel încălcate drepturile de salariat.

A considerat că angajatorul i-a cauzat un prejudiciu considerabil ca urmare a refuzului de a-l asigura cu materialele necesare exercitării funcției, fapt confirmat

prin răspunsul nr. 1546 din 29 iunie 2018, prin care Serviciul achiziții și logistică a IGP al MAI i-a comunicat că a fost dotat cu următoarele: căciulă negru - o bucată, costum de iarnă - un set, bocăni de iarnă - un set, mănuși - un set, birou dotat cu mobilier și tehnică de calcul necesară.

Astfel, au fost depuse mai multe cereri, acestea fiind anexate la materialele cauzei, IGP al MAI nu a prezentat un act de primire-predare a tehnicii de calcul care o invocă, acest act neexistând, deoarece această tehnică de calcul nu i-a fost dată în gestiune, iar cele invocate de pârât nu sunt confirmate prin copia actului de primire-predare în folosință a tehnicii invocate în exercitarea atribuțiilor de serviciu fiindu-i oferită doar căciulă negru - o bucată, costum de iarnă - un set, bocăni de iarnă - un set, mănuși - un set.

La fel, a evidențiat că pârâtul nu l-a asigurat cu uniformă de vară, aceasta fiind procurată din bani personali.

Așadar, din bani personali a procurat uniforma de serviciu necesară pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu: cămașă, pantaloni, chiteli (pulover), cravată, epoleți, chipiu, echipament pentru care a achitat în jur de 2 490 de lei.

În calitate de ofițer de urmărire penală, din mijloace financiare personale, au fost procurate: ținută de serviciu, echipare de primăvara-toamnă, costum de zi (pantaloni, sacou) - 1 700 de lei, cămașă - 260 de lei, cravată - 50 de lei, chipiu - 450 de lei, epoleți - 30 de lei, laptop HP 250 G6 2SX61EA - 4 600 de lei, printer HP Laser pro Jet M125 - 2 600 de lei, cartuș pentru printer Impreso IMP-HC4092A/EP22 pt. HP - 300 de lei, încărcare cartuș printer, lunar - 70 de lei x 23 luni (perioada de activitate) - 1 610 de lei și foi A4 500 buc., lunar - 60 de lei x 23 luni (perioada de activitate) - 1 380 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 118, 172, 173, 185, 186 CPC, art. 2, 3, 6, 8 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui a salariului neplătit în mărime de 28 256,48 de lei, repararea prejudiciului material cauzat prin neasigurarea condițiilor de muncă corespunzătoare în mărime de 12 980 de lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 51 236 de lei.

La 21 mai 2019, Gheorghe Popa a depus cerere de concretizare a cererii reconvenționale, prin care a solicitat admiterea acesteia, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a prejudiciului moral în mărime de 30 000 de lei, în total pentru salariul neplătit și prejudiciul material suferit a sumei de 51 236 de lei, în total suma de 81 236 de lei.

În motivarea acesteia a menționat că potrivit graficului disciplinelor pentru formarea inițială a efectivului de ofițeri pentru perioada care a fost detașat la cursurile de 90 zile, invocate în speță, se confirmă că perioada cursurilor de formare inițială pentru care se solicită suma de bani invocată în cererea de chemare în judecată, nu este de 90 zile calendaristice, așa cum prevede Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, conform graficului se confirmă că perioada cursurilor nu este de 90 zile, ci doar o perioadă de 7 săptămâni. Săptămânile 6-8, a fost detașat la practică în

cadrul IP Centru, unde a activat și nu a fost la cursuri. Săptămânile 12 și 13, de asemenea nu a beneficiat de cursuri, în grafic se indică că nu a avut loc nicio lecție de sinteză, în săptămâna 13 având loc doar examenele.

Potrivit ordinului nr. 174 din 14 mai 2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind regimul de muncă și evidența timpului de muncă în Poliție, se confirmă că conducerea Ministerului de Interne/Inspectoratul General al Poliției conștientizează că colaboratorii de poliție sunt atrași la muncă peste durata normală.

Prin hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, au fost admise parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul General al Poliției și cererea reconvențională înaintată de Gheorghe Popa.

A fost încasată din contul lui Gheorghe Popa în beneficiul Inspectoratului General al Poliției suma de 3 888,44 de lei cu titlul de cheltuieli pentru dezvoltare profesională.

A fost încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Gheorghe Popa salariul suplimentar neachitat în mărime de 971,63 de lei și prejudiciul moral în mărime de 3 000 de lei.

În rest, au fost respinse ca neîntemeiate cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției și cererea reconvențională depusă de Gheorghe Popa.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de pct. 8 din Anexa nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, respectiv, Gheorghe Popa este obligat să restituie autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională proporțional perioadei obligatorii de 2 ani neactivate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne în mărime de 3 888,44 de lei.

Prima instanță a constatat că este parțial întemeiată pretenția din acțiunea reconvențională cu privire la încasarea salariului neachitat, or potrivit tabelelor de pontaj pentru perioada de lucru a lui Gheorghe Popa decembrie 2015 - octombrie 2017 în coraborare cu informația privind achitarea salariului, se atestă că munca exercitată în perioada 14 mai 2017 ora 10:00-15:00, 11 iunie 2017 ora 10:50-14:50 și 1 octombrie 2017 ora 11:00-15:20, nu a fost retribuită în modul și ordinea prevăzută, nefiindu-i retribuită munca suplimentară exercitată.

Cu referire la pretenția din acțiunea reconvențională privind repararea prejudiciului moral, prima instanță a menționat că suma solicitată de Gheorghe Popa este una exagerată, astfel, suma de 3 000 de lei drept pagubă morală este una echitabilă.

Prin decizia din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Gheorghe Popa, admis apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, casată parțial hotărârea din 11 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, în partea prin care a fost încasată din contul lui Gheorghe Popa în beneficiul Inspectoratului General al Poliției suma de 3 888,44 de lei cu titlu de cheltuieli pentru dezvoltare profesională și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost admisă integral acțiunea înaintată de Inspectoratul General al Poliției.

A fost încasată din contul lui Gheorghe Popa în beneficiul Inspectoratului General al Poliției suma de 14 563 de lei cu titlul de cheltuieli pentru dezvoltare profesională și cheltuielile de judecată aferente judecării cauzei în prima instanță și instanța de apel în mărime totală de 560 de lei.

În rest, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției, hotărârea primei instanțe în partea prin care a fost admisă parțial cererea reconvențională înaintată de Gheorghe Popa a fost menținută.

Pentru a decide astfel, reieșind din faptul că Gheorghe Popa nu a activat în organele Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament, instanța de apel a considerat că pretențiile înaintate de Inspectoratul General al Poliției sunt întemeiate și urmează a fi admise integral, în sensul declarat, or prima instanță nu a luat în considerație toate aspectele de fapt și de drept aplicabile la caz și nu a ținut cont că, prin prisma legislației în vigoare, fostul angajat urmează să restituie fostului angajator întreaga sumă în cuantum de 14 563 de lei.

Totodată, instanța de apel a reținut că potrivit informației care se conține în tabelele de pontaj pentru perioada de lucru a lui Gheorghe Popa decembrie 2015 - octombrie 2017, în coroborare cu informația privind achitarea salariului, rezultă că munca exercitată în perioada 14 mai 2017 ora 10:00-15:00, precum și perioada 11 iunie 2017 ora 10:50-14:50 și 1 octombrie 2017 ora 11:00-15:20, nu a fost retribuită în modul și ordinea prevăzută de lege, astfel nefiindu-i retribuită munca suplimentară exercitată în afara orelor de program.

Prin urmare, a considerat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe privind temeinicia parțială a acțiunii reconvenționale, urmând a fi încasată din contul Inspectoratului General al Poliției suma de 971,63 de lei în calitate de restanță la plăți salariale pentru perioada anului 2017, iar pentru restul perioadelor invocate atât în cererea reconvențională, cât și în cererea de apel, careva probe la materialele cauzei nu a fost constatate.

La 7 aprilie 2020, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea admiterii parțiale a pretențiilor lui Gheorghe Popa și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii reconvenționale înaintată de Gheorghe Popa.

În motivarea recursului a invocat că aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material și anume, a prevederilor legale din Codul muncii au dus la soluționarea injustă a prezentei pricini civile.

La determinarea circumstanțelor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei (obiectul probațiunii) instanța de apel urma să stabilească corect normele de drept material care urmau a fi aplicate în speță și anume, Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

A conchis că Curtea de Apel Chișinău, examinând prezenta acțiune și înscrisurile anexate de părți în ședințele de judecată, eronat a admis parțial acțiunea reconvențională înaintată de Gheorghe Popa, din motivul neaplicării legii care trebuia să fie aplicată și aplicării unei legi care nu trebuia să fie aplicată.

Cu referire la prevederile art. 36 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, a remarcat că Gheorghe Popa a recunoscut în cadrul ședințelor de judecată atât în prima instanță, cât și în instanța de apel că a beneficiat de timp liber a câte 48 de ore (fapt ce poate fi constatat prin înregistrările audio din instanța de judecată, proces-verbal), circumstanțe neglijate de către Curtea de Apel Chișinău.

Așadar, pe deoparte Gheorghe Popa a beneficiat de timp liber - 48 de ore, fapt recunoscut de acesta, însă cu toate acestea, solicită a fi încasat salariul pentru orele suplimentare.

A susținut că, odată ce intimatul a recunoscut că a beneficiat de timp liber (48 de ore), corespunzător încasarea salariului ce derivă din orele suplimentare de către intimat este ilegală.

A obiectat că instanța de apel, la examinarea apelului înaintat de către Inspectoratul General al Poliției, nu a ținut cont și nu a aplicat legile speciale care urmau a fi aplicate la soluționarea speței și anume, art. 2, 3, 12, 15 și 34 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Instanța de apel nu a ținut cont de principiul *lex specialis derogat legi generali*, potrivit căruia norma specială primează față de cea generală, și a omis de a evidenția normele speciale aplicabile speței, invocând doar Codul muncii.

A atenționat că prin decizia recurată, instanța de apel a admis o ingerință, or Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de poliție a mun. Chișinău constituie două instituții diferite.

Așadar, a menționat că Inspectoratul General al Poliției (în partea problemelor și litigiilor apărute în instanțele de judecată), prin prisma prevederilor art. 12 și 15 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, vizavi de Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de poliție a mun. Chișinău rezultă vă sunt două persoane juridice distincte.

Respectiv, în contextul în care acțiunea are ca obiect plata sumelor salariale aceasta va fi înaintată de un angajat al Inspectoratului General al Poliției, instanța de judecată va ține cont de faptul că sumele salariale și cele aferente acestora vor putea fi solicitate de la instituția în care activează acesta, concluzie ce rezidă din efectele principiilor acțiunii legii în timp și asupra persoanelor.

A mai notat că reprezentantul Inspectoratului General al Poliției a invocat atât în prima instanță, cât și la Curtea de Apel Chișinău că în cazul în care lui Gheorghe Popa i-au fost încălcate anumite drepturi prin atragerea la muncă suplimentară de către anumiți factori de decizie a Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției de Poliție a mun. Chișinău, acesta urma să se adreseze cu o cerere prealabilă, iar apoi cu o acțiune civilă către instituția respectivă.

La 4 iunie 2020, în adresa intimatului Gheorghe Popa a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 19 vol. III), însă corespondența menționată a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 20).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul Gheorghe Popa să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 aprilie 2020 împotriva deciziei din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de

recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu